

När man kärnade smör fick kärnan aldrig stå under en bjälke, och då man började tjäna skulle man vända sig mot kyrkan, göra kors med handen över locket och säga : I Jesu namn!

Då en ko kalvade inomhus, skulle hon genast ha en näve salt, och några nävar malt vilket skulle vara krossat. Därefter fick hon ljummit vatten och vattnas inne till dess hon mjölkat nio mål till kalven, räknade tre om dagen. När hon sedan vattnades ute första gången ute, skulle en kniv läggas på tröskeln, över vilken hon skulle gå, när hon sedan åter skulle in, sattes kniven över dörren. Första gången hon skulle mjölkas efter kalvningen, skulle en ullsax läggas i spannen och på den mjölkas.

Om man vattnar något kreatur eller själv drack vatten, skulle man alltid spotta i vattnet innan man drack.

Man fick aldrig göra någon smärt av egna hästars hår, utan detta fick man byta mot grannens. Så snart man hade en snärt färdig och fastbunden vid skaftet, prylade man först en hund och sedan en katt med snärten, ty annars vantrivdes hästarna. Man fick aldrig slå en ko med snärt av hästhår, ty då fick kalvarna sträng. (Navelsträngen om halsen).

När man hade spänt häst för vagn och ploq. eller harv, skulle man alltid skriva ett kors på marken framför dem, innan körningen började, ty då hade trollen inte makt att sätta sig på vagnen eller på redskapen, Mätte man på vägen en gående körande eller ridande karl, var detta ett gott tecken - det var vad man kallar ett "karamöde" - men mötte man en kvinna var detta ett - var detta ett käringamöde - och då gick allt åt skogen under den resan.

Om man under såningstid lät sädeskorgen ligga kvar på marken, skulle man vända botten samt lägga en sten eller jordklump ovanpå.